

אמרות טהורות

מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פנימי

משפטים

יומ"ד כ"ק מרן
רביה"ק ה'נזר דוד' זי"ע

תשפ"ה • גליון קמ"ח

י"ל ע"י

מכון בארות יצחק זוטשקא
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לתרומות והנצחות ולקבלת הגליון במייל:

biz1441441@gmail.com

בשיתוף:

לחיזוק קנין אישי בתורה

03-800-9090

a038009090@gmail.com

לשיעורי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ועדכוני חצר הקודש

מערכת זוטשקא: 072-3181866

עמודי התווך

לעילוי נשמת
הרה"ח ר'
משה יעקב
ב"ר שלום אליעזר
ראטער ז"ל

הרה"ג ר'
יעקב יהושע
ענגלנדער
שליט"א

הרה"ג ר'
חיים בעק
שליט"א

שותף נאמן

לע"נ נשמת
אביבה ב"ר
אליעזר מרדכי
ע"ה
גלב"ע כ"א
אלול תשפ"ד

הר"ר
החפץ בעילום
שמו הי"ו

הר"ר
אברהם ישעי'
זולדאן הי"ו

מצלא טבא וגדיא יאה

לידידנו 'עמוד התווך'

הרה"ג ר' **חיים בעק** שליט"א

ולבנו הרה"ג ר' **שלום עוזר** שליט"א

לרגל שמחת הולדת נכדו-בנו ני"ז

ויה"ר שיזכו לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח, בבריות גופא
ונהורא מעליא, מתוך הרחבת הדעת ולכל מילי דמיטב

פרשת משפטים

ליל שבת קודש (ראש חודש אדר א') תשפ"ד

והנה בגמרא (חגיגה שם) נחלקו אם עולה שהקריבו בני ישראל בסיני עולת תמיד או עולת ראי' היתה, ונחלקו ר"א ור"ע בפירוש הכתוב (במדבר כ"ח ו') "עולת תמיד העשוי' בהר סיני" אם הכונה שהקריבו אותה בהר סיני או שנאמרו דיני' בהר סיני אבל לא קרבה אז, וצריך להבין מדוע כאשר נכתבה בתורה פרשת עולת התמיד כתבה תורה "עולת תמיד העשוי' בהר סיני לריח נחוח אשה לד'" והרי כל התורה מסיני נאמרה.

וכאשר מקריבין עולת שבת בשבתו נאמר "על עולת התמיד ונסכה" וכן כאשר מקריבין עולת ראש חודש מזכירין את עולת התמיד, ואף שנלמדת כאן ההלכה שאין קריבין אלא בין שני התמידין אולם לפשוטו סמכו כל הקרבנות על עולת התמיד וצריך ביאור טעם הדבר.

ונראה לבאר בס"ד דהנה בתוס' (חגיגה שם) מבואר דלמ"ד עולת תמיד הי' א"כ מה שהקריבו פרים עולות הי' רק באותה שעה שהרי אח"כ נשתנה דינו להקריב לעולת תמיד רק כבשים, וכמו שנשתנה דינו לרבי יוסי הגלילי, שבהר סיני הי' קרב עולת תמיד בלי הפשט וניתוח ואח"כ נשתנה דינו להצריך הפשט ונתוח.

"וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לד' פרים", בש"ס (חגיגה ו'): "בעי רב חסדא האי קרא היכי כתיב "ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לד' פרים" או דלמא אידי ואידי פרים הוו", ומקשה הש"ס "למאי נפ"מ [כלומר מאי דהוה הוה" תוס'] מר זוטרא אמר לפיסוק טעמים [אם לומר ויעלו עולות באתנחתא רש"י], רב אחא ברי' דרבא אמר לאומר הרי עלי עולה כעולה שהקריבו ישראל במדבר מאי פרים הוו או כבשים הוו ומסיק הש"ס בתיקו", והנה הרמב"ן כתב שהעלו עולות וזבחו השלמים כולם פרים וביאר הטעם כי היו יראים אז ממידת הדין והפרים הם מסטרא דדינא, וציין למ"ש (שמות ל"ב א') דפני השור במרכבה הי' בסטרא דשמאלא שהוא בחי' מידת הדין.

וקשה דהרמב"ן נקט כצד אחד מספק הגמרא ולפי פיסוק הטעמים שאנו קורין בתורה משמע דקימ"ל דהעולות שהקריבו היו כבשים ורק השלמים הי' פרים, וראיתי בספר פרדס יוסף שעמד בזה והאריך ליישב שיטת הרמב"ן עפ"ד איסי בן י-הודא בגמרא (יומא נ"ב). גבי ה' מקראות שאין להן הכרע ולא אזלינן בתר פיסוק טעמא, וכמו שהעיר בתוס' (חגיגה שם בד"ה לפיסוק טעמא).

וזכו ישראל להיות ככלי שרת שמזין עליהם דם הקודש.

ובזה יובן מה שהי' אז העולה פר ולא כבש כי אז נמתק הדין ונהפך לרחמים גמורים ועדיין לא הי' חטא העגל שיהי' בהקרבת פר איזה זכרון לדבר שאינו הגון, וכדי להורות שגם הקטיגור עונה אמן מסכים לכריתות ברית עם ישראל, וכמאז"ל שגם מלאך המות נעשה ידיד עם משה בעת מתן תורה ונתן לו מתנה לכן הוקרב פר דייקא הרומז לסטרא דשמאלא.

ולכן לא הי' אז הפשט ונתוח בעולת התמיד לדעת רבי יוסי הגלילי ויתכן שגם בית הלל ורבי ישמעאל סוברין כן ע"ש בגמ', כי לגודל חיבתן של ישראל רצה השי"ת להורות שכל הקרבן על קרבו וקרעיו בלי שום שיור מתקבל לפניו יתברך כי לא הקריבוהו לכפר על איזה חטא שיהי' נצרך בירור וניתוח, וע"ד שכתוב (שיר השירים ה' א' ועי"ש במדרש רבא) ביום הקמת המשכן "אכלתי יערי עם דבשי וגו'", וכתב רש"י ז"ל שאף שבדרך כלל אין אוכלין את יערת הדבש אלא מוצצין הדבש ומשליכין העץ, "ואני מרוב חיבה אכלתי יערי עם דבשי וכו' את שאינו ראוי עם הראוי קטורת נדבה וכן שעירי חטאת שהקריבו הנשיאים", ע"ש.

ואותה עולת נדבה היתה לכאור' העולה היחידה שהוקרבה ע"י נערי ישראל הבכורים, וכמ"ש "וישלח את נערי בני ישראל" ותרגמו אונקלוס "ושלח ית בוכרי בני ישראל", ומאותו קרבן תמיד ואילך לא הי' כזאת הקרבה בישראל כי

ויתכן הביאור בזה דכל העולות תמיד שקרבו היו כפרה על ישראל, וכמו שארז"ל (במדבר רבא כ"א כ"א) שמעולם לא לן אדם בירושלים בחטא כי תמיד של שחר הי' מכפר על החטא וכן תמיד של בין הערביים, וכמו שהביא בספה"ק נעם אלימלך בפרשתן עה"פ "ואנשי קודש וגו'", וכן שאר הקרבנות באו לכפר. אכן אותה עולת תמיד העשויו' בהר סיני לא באה כלל על החטא שהרי משבאו להר סיני פסקה זוהמתן והיו בחירות מיצר הרע וממלאך המות, ואף שנחלקו רש"י והרמב"ן אם אותן קרבנות הכתובים בסוף פרשת משפטים הוקרבו לפני מתן תורה או תיכף לאחר מתן תורה ועי' ברמב"ן שנחלקו בזה במכילתא, אולם לכל הדיעות הי' זה לאחר שבאו למדבר סיני קודם חטא העגל, וידוע מ"ש בספה"ק קדושת לוי שמשבאו למדבר סיני תיכף פסקה זוהמתן ולכן אמרינן "אילו קרבנו לפני ה' סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו", כי מחמת זכות ובהירות החומריות שלהן השיגו את התורה מעצמם כדרך שהשיגו האבות הקדושים, וממילא הי' אותו עולת תמיד העשויו' בהר סיני במעלה נשגבה ביותר ולא יפלא איפה מה שזכו באותה קרבן להיות בבחי' תאומי צבי' עם כביכול ב"ה, וכמ"ש בספה"ק עבודת ישראל שלכן בא מלאך וחילק את הדם במכוון כדי להורות חיבתן של ישראל שנעשו אז בבחי' מזל תאומים, רצה הקב"ה שהחלק הנזרק על גבי המזבח שהוא כביכול עבור השכינה הק' לא יהי' יותר מהחלק הנזרק ע"ג ישראל, כדי שיהי' הכריתת ברית עם ישראל בבחינת לא אני גדול ממך ולא אתה גדול ממנו כביכול

כריתות ברית עם ישראל בבחינת תאומי צבי כביכול.

ויתכן שמזל אדר הוא מזל דגים לשון רבים בבחינת תאומי צבי כי הדגים רומזים לתיקון השלם כי הם לא נפגמו בעץ הדעת, ובספה"ק ישמח ישראל (לראש חודש אדר) כתב ע"פ מה שכתב רבינו יונה (ברכות ל"א: בדפי הרי"ף), שדרך הדבש להפך את מה שנופל לתוכו לדבש וגם איסור נהפך להיתר כך חודש אדר בזמן מהפך כל הדינים לרחמים, ולזה רומז צירוף החודש היוצא מס"ת "עירה ולשוריקה בני אתוננו" שרומז לתגבורת הדינים אלא שנהפך מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב ואף בחינת אתון וערה הרומז לסט"א נתבטל אל הגפן הוא הקדושה, ולכן ארז"ל חייב אדם לבסומי בפוריא אף שבאמת בכל השנה אין זה ראוי ויאות לנפש ישראלית שמעורב בתוכו גם מעט רע, אבל בחודש הזה שכולו טוב "בשמחתו אל יתערב זר" ויהי אך טוב כמו שהי' בשעת הבריאה קודם החטא עש"ב. ולכן הדר קבלוה בימי אחשוורוש בחיבה ואהבה כי בחודש זה מתעורר בחי' פסקה זוהמתן ונעשים ישראל כתאומי צבי ומתעוררת חיבה ראשונה לכריתת ברית עם ישראל, אלא ששלו' שלו' לרחוק שנתקרב ולכן עדיפה קבלה זו שהיא מתוך אהבה ושמחה בלי שום כפיית הר כגיגית הן לגבי תורה שבכתב והן לגבי תורה שבעל פה.

ויהי רצון שנזכה לתיקון השלם "וערבה לד' מנחת י-הודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות" במהרה בימינו אמן.

פירות טיש: היום יומא דהילולא של הרה"ק ר' ברוך מגארליץ זי"ע ויש

לדעת רבי אלעזר לא קרבה יותר עולת תמיד במדבר, וכמו שאמר הנביא (עמוס ה' כ"ה) "הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל", ופרש"י דמשמע שלא הקריבו לפי שזוהפין היו ולדעת רבי עקיבא קרבה ע"י שבט לוי שלא עבדו ע"ז ולא ע"י כלל ישראל.

ולכן בראש חודש שבו מקריבין שעיר לד' שאמר הקב"ה "הביאו עלי כפרה" שמיצטתי את הירח (זוהר ויקרא ע"ט:), ומבואר בספה"ק דהיינו שיגרם להם מיעוט אור ע"י היצה"ר שלכן נמשלו ישראל ללבנה שיש לה ימי אורה וימי חשכה, ולעתיד לבא שיבואו לתיקון השלם יהי' אור הלבנה כאור החמה ולא יהי' בה מיעוט, לכן קורין בתורה פרשת קרבן תמיד ששם אומר השי"ת (במדבר כ"ח ב') "את קרבני לחמי לאישי ריח נחוחי תשמרו להקריב לי במועדו", שיש לי נחת רוח מהקרבת קרבן התמיד אע"פ שעתה היא באה לכפר על עוונות בני ישראל, מכל מקום כיון שישראל מקריבים אותם בנדבת לבם שכולם שותפים בהקרבתה ע"י מחצית השקל שנותנים בכל שנה ושנה ורוצים להתקרב אל השי"ת עי"ז שלכן נקראת בשם קרבן, לכן חביבה היא בעיני השי"ת כאותה עולת תמיד העשוי' בהר סיני ע"י הבכורים שהיתה פר ולא כבש ובאה לרוב חיבתה בלי הפשט ונתוח, והן עתה א"א להקריב אותה באותם אופנים מחמת שחטאו לפני השי"ת במדבר, מכל מקום חיבתן של ישראל כשחוזרין להתקרב אל השי"ת מתוך תשובה נמשלה לאותה חיבה שהיתה בקרבן העשוי בהר סיני, שאז נחלק הדם בשוה והוזה חציו על המזבח וחציו על ישראל להורות על

להכנס ללמוד בבית המדרש בזכו את זמנו ושיחק עם כפתורים, [שהי' המנהג לשחק עמם שהמפסיד צריך ליתן להצד שכנגד את הכפתורים שבידו]. ובתוך כך ירד הרה"ק מגארליץ מביתו לבהמ"ד כדי להתפלל והבחין שאותו בחור נטע משחק בכפתורים קודם התפלה, והחליט ללמדו לקח. הוא התקרב אליו ונעמד להתכונן במשחקו. לאחר זמן קצר התחיל הלה להפסיד במשחקו פעם אחר פעם ואיבד את כל הכפתורים שהיו ברשותו.

בראות כן הרה"ק מגארליץ סנט בו ואמר, נטע, וכי תתן לעצמך להפסיד במשחק. התנצל הלה ואמר שמה יעשה הרי אין לו עוד כפתורים. השיב לו הרבי הרי יש לך ויעץ לו שיתלוש את הכפתורים של מעילו העליון ואכן כך עשה והמשיך במשחק והפסיד גם את אותן הכפתורים. שוב שחק ממנו הרבי ויעץ לו שיתלוש את הכפתורים מהוועסטעל, וכך עשה וגם אותם הפסיד. ואז יעץ לו הרבי לתלוש הכפתורים מחולצתו וגם אותם הפסיד, ונשאר חציו ערום כי לא היו לו כפתורים לכסות גופו. באותה שעה תפסו הרה"ק מגארליץ בבגדו והובילו לתוך בית המדרש והוכיחו ראה נא והתכונן, יושב כאן ילד כבן עשר ולומד בחשק מהרי"ט אלגאזי, ואתה נער כבן ט"ו אינך מתבייש לשחק בכפתורים, זה מה שמגיע לך.

והנה דרכו החריפה אינה שווה לכל נפש ובפרט לא לדורינו, אבל ראוי לנו לכל הפחות להשתוקק להיות לנו נגיעה כל דהו לאהוב את האמת ולשנוא את השקר. זיעוכי"א.

לנו להבחל"ח קשרי חיתון ג' פעמים, והרה"ק הנ"ל אמר דבעלמא דקשוט קל יותר להתקשר עם מחותן מעם אבותיו ורבותיו, לכן יש להזהר ולדקדק עם מי משתדכים. והרה"ק רבי יעקב מפעשווארסק זי"ע העיר פעם לאחד ממחותניו בענין הלבוש החסידי, כי בהיות שלמחותנים יש קשר בעולם העליון לכן מבקש ממנו ללבוש הלבוש החסידי.

הרה"ק מגארליץ זי"ע הי' חריף מאוד ולא יכל לסבול אבק שקר, ואחיו הגדול הרה"ק משינאווא זי"ע הי' ג"כ ידוע באהבת האמת שלו עד שכתב עליו אביו הדברי חיים זי"ע שלא ישנה מן האמת אפילו יתנו לו כל חללא דעלמא. והוא ז"ל אמר שההבדל בינו לבין אחיו הרה"ק מגארליץ זי"ע, שנינו אוהבים את האמת אולם אני כשאני רואה הר גבוה של שקר ובתוכו נקודה אחת של אמת אני מקרב אותו עבור אהבתי לאותה נקודה של אמת, אבל אחי כשרואה הר גבוה של אמת ובתוכו נקודה אחת של שקר הוא מתעב את כל האמת ההוא עבור אותה נקודה של שקר.

סיפר הגה"צ רא"ד פרידמאן זצ"ל ששמע מאביו ששמע מיהודי ירא שמים ותמים במעשיו ושמר ר' אלי' ז"ל [והוא הי' השו"ב בעיר הערמאנשטאט], שסיפר מעשה שהי' בדידי' כשהי' ילד כבן תשע - עשר נסע עם אביו לגארליץ, ובבוקר קודם התפלה נטל את הספר מהרי"ט אלגאזי עמ"ס בכורות והתיישב ללמוד בנעימות ובחשק כי בגאליצי' נהגו הבחורים החריפים ללמוד מהרי"ט אלגאזי. באותה שעה ישב בחוץ בחור כבן י"ד - ט"ו ושמר נטע, ובמקום

סעודה ג' (ראש חודש אדר א') תשפ"ד

בנגונו "קול ביער" הוא מוסיף ואומר, שאע"פ שקולו של האב קורא לבניו שובו לביתי אבל הבן משיב לו שיש מי שמונע בעדו מלשוב והוא היצר הצורר העומד בדלת, וכאשר האב שומע את קול הבן צועק אבי אבי שובה ד' עד מתי והרי לו יתברך אין שום מניעה לשכון כבוד בארצינו שמוע ישמע צעקתינו אליו.

אכן השי"ת מתחנן אלינו בימים אלו להתקדש ולהטהר "כי ד' אלוקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויביך לפניך" (דברים כ"ג ט"ו), אבל הוא מבקש שלא נגרש ח"ו את השכינה ע"י חסרון טהרה וקדושה שזאת אין הוא יכול לסבול וכמ"ש (שם) "והי' מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך.

ובשנים רגילות פרשת משפטים הוא נעילת ימי השובבי"ם אבל בשנת העיבור מתווספות עוד שני שבועות ויש אומרים שעיקר תיקון הנפש נעשה בשנת העיבור, וידוע ששנת העיבור באה להשוות את שנת הלבנה לשנת החמה וישראל נמשלו ללבנה שיש בה מיעוט וימי הסתרה, והשי"ת מבקש שנביא עליו כביכול כפרה שעיר ראש חודש על מיעוט הירח כי השי"ת מצטער בצערן של ישראל ומבקש שיקריבו קרבן על מיעוט אורן, ועתה אנו כבר בהסתרה גדולה זה עידן טובא ואף שהשי"ת מציץ אלינו מן החרכים ומאיר אלינו בניצוצי אורה בתוך החשיכה,

במוסף של שבת וראש חודש אנו אומרים "אתה יצרת עולמך מקדם כילית מלאכתך ביום השביעי, בחרת בנו מכל עם אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצוותך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת", הנה תיבות אלו זכורות לנו מנעילת החג של יום שמחת תורה שאז הזכרנו לאחרונה את התיבות הבוערות של אתה בחרתנו, ועתה ביום שבת וראש חודש אדר א' אנו חוזרים עליהם בתפילת מוסף והלב קרוע לנתחים וזועק השמימה רבוננו של עולם עד מתי, כי מאז שמחת תורה נשפכו נהרי דם ודמע מחמת צרות ישראל מאות רבות של הרוגים ואלפי פצועים ומאות אלפי לבבות נשברים מפחד ומבהלה, ומאמינים אנו שכל זאת באתנו מחמת אותה בחירה של אתה בחרתנו מכל העמים, ומכיון שאנו העם הנבחר השי"ת רוצה אותנו וחפץ לבוא לשכון כבוד בארצנו ועד עתה עורר אותנו השי"ת במקל חובלים להתעורר מהבלי הזמן ולשוב בתשובה שלימה לפניו, ועתה בימי השובבי"ם ת"ת השי"ת קורא אלינו שוב "שובו בנים שובבים" שנשוב אליו בתשובה מאהבה.

ואנו אומרים שאפילו מי שלבו לב האבן המס ימס והי' למים בשמעו את צעקת האב שובו בנים לביתי כי לא אוכל להיות יחידי מבלעדיכם, אכן הסבא משפאלי זי"ע

שאם ח"ו לא שבנו כהוגן בחודש אלול יש לנו עדיין אפשרות לשוב בחודש שמספרו "זה" דהיינו חודש אדר ובפרט בשנת העיבור שיש בו פעמיים חודשי אדר.

ובפרשת משפטים אנו למדים כמה צריך להזהר בענינים שבין אדם לחבירו וכל זה הוא הכנה להשראת השכינה שכאשר ישראל הם באחדות אז כבוד המלך לשכון בקרבם, וכן אמר זקנינו הגדול הרה"ק רבי ארון לייב זי"ע הבה נעשה כולנו יד אחד אז יהי לנו יד ארוך ונוכל להגיע עד כסא הכבוד, וממילא כל עניני בין אדם לחבירו שבפרשתינו הם מבוא להשראת השכינה בתוכינו.

ובספה"ק בית ישראל (תשט"ז) הביא בשם אביו האמרי אמת זי"ע שהקשה על מאז"ל "אוזן ששמעה בהר סיני לא תגנוב וכו'" והרי "לא תגנוב" נאמר בגנוב נפשות ונמכר בעבד עברי מיירי בגנוב ממון, ותי" הבית ישראל שרמו לנו התנא שאם מנתק עצמו מעול מלכות שמים ע"י גניבה או ע"י חסרון אמונה שמוכר עצמו מחמת דחקו זה נוגע לנפשות שמאבד את הנפש שלו ע"ש, והרי העבד עברי עלול להגיע למצב של "האשה וילדי" תהי' לאדוני" והוא יצא בגפו" והוא איבוד נפשות נורא ואיום. וכתב שם עוד בבית ישראל שמה שנרצע אצל הדלת כי הי' לו מקום שיפתח עבורו הדלת לצאת מעבדות לחרות ולא רצה לצאת וכן ירצע על הדלת, וזה בא ללמד שאף שאדם נפל או נכשל יכול לשוב למקורו ואף שנמכר ח"ו יש לו זמן שיוכל לצאת לשוב

אבל הלבבות נקרעות מצערן של ישראל והשי"ת רוצה לשמוע את צעקתינו שנתפלל לפניו מתוך תשוקה גדולה לקירוב הגאולה.

והרה"ק מלובלין זי"ע (בספרו דברי אמת פרשת תרומה) כתב ברמז מאז"ל (ביצה ט"ו:) "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר", כי התפילה נקרא נכסים כי עיקר נכסי האדם הם מעשים טובים ובפרט התפילות שעומדות ברומו של עולם (כמאז"ל ברכות ו:), ובפרט כי עיקר התפילה הוא בלחש על כן נקרא נכסים לשון כסוי והצנע, וזה "הרוצה שיתקיימו נכסיו" היינו שיקובלו תפילותיו "יטע בהן אדר" פירוש שיתפלל על זה בראש חודש אדר, אז יעלו את תפילותיו "שנאמר אדיר במרום ד'" היא תפילה העומד ברומו של עולם.

וממילא הזמן מסוגל כעת לעורר רחמים בעת רצון שיבוא לשכון כבוד בארצינו שהרי עיקר שמחת חודש אדר היא מה שזוכין שיבוא השי"ת לשכון אתנו, וכמ"ש בספה"ק מאור עינים "משנכנס אלף דר מרבין בשמחה" שבימי חודש אדר מתכוננים להשראת השכינה, שמשמיעין על השקלים וקורין בתורה פרשת הקמת המשכן ומצפים שיקריים "ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגויים ד' מלך" (דברי הימים א' ט"ז ל"א) ורק בזה תרבה השמחה בישראל.

וראש חודש אדר מכון כנגד ר"ח אלול וכמו שאמר הרה"ק מהר"ש מבעלזא זי"ע עה"פ (בראשית מ"ג י') "כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמיים",

ולהבא מובטח לו שיקבלו השי"ת בשתי ידיים ברוב רחמיו וחסדיו, כי כל אחד ואחד מישראל נשמתו היא חלק אלו-ה ממעל אלא שמתוך חטאים רח"ל הניצוץ הקדוש כביכול מתעלם ומסתתר, אבל ע"י חרטה ותשובה חוזר הניצוץ וניעור קדושתו ויתלהב לאש גדול וקדוש עד שיורהו הדרך לתקן את דרכיו ויתפרדו כל פועלי און ולא יעלו על לב לעולם, ומדרגה זו נקרא אהי' כלומר מהיום והלאה אהי' טוב וישר ללכת בדרך התורה והמצוות.

וזהו שאה"כ "כי ד' אלוקיך אש אוכלה הוא" שהניצוץ הקדוש מהחלק אלו-ה שיש בקרב כל אחד מישראל, הוא אש אוכלה ואינו מתבטל לעולם "ואיננו אוכל", ולכן "א-ל קנא" [בגימט' אהי' במילואו] כלומר אם אומר איש יהודי בלב שלם "אהי'" זהיר במצוות ניצוצו הקדוש יורנו דרך תשובה, ואפילו מי שנכשל בעוונות חמורים כדוגמת ע"ז רח"ל אפילו הכי אמר הכתוב "א-ל קנא", לומר שאם רק יקבל על עצמו להיות טוב מכאן ולהלאה יקבל השי"ת תשובתו ברחמים עכדה"ק.

ובפרשתן כתיב "ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח", וכתב בחזקוני דמשה רבינו אמר הנה דם הברית שכן דרך כורתי ברית וכו', והיינו טעמא להודיעם שיפרע מהם בדם אם לא יקיימו התנאי וכן הוא אומר והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית עכדה"ק.

והרה"ק מסאטמאר זי"ע צעק פעם בדרשת הושענא רבא (תשי"א

אל ד'. "ואם אמור יאמר העבד" ארו"ל עד שיאמר וישנה שעוד מחזיק בשטותו לכן נרצע כי מן השמים פותחין לו פתח לשוב להשי"ת אם ירצה, והרמז במה שרוצעין אותו ליד המזוזה שמזכירין לו שיש לו לקבל עול מלכות שמים ולא עול אדון אחר. וכן כתוב שם פרשת "ואהבת את ד' אלוקיך" ההיפך מ"אהבתי את אדוני ואת אשתי", ואח"כ "והי' אם שמוע תשמעו" שאם מתחיל לשמוע אז ישמע אח"כ.

ומדה טובה מרובה ההיפוך מ"אם אמור יאמר העבד" שאם יאמר וישנה אהבתי את השי"ת ואת כנסת ישראל ואיני רוצה להיות מגורש ח"ו מן הקדושה, אז יהי' עבד עולם להשי"ת אלא שצריך לומר ולחזור ולומר וכמ"ש הנעם אלימלך דהרבה צריך האדם לצעוק אנא השם עד שישמע קולו, אכן בעת אשר יש עת רצון כאשר השי"ת מצפה לבניו שישובו אליו אז יכול באמירה כל דהו להתקרב אליו ית"ש.

והרה"ק רבי ברוך מגארליץ זי"ע אמר ע"ד הפסוק (דברים ד' כ"ד) "כי ד' אלוקיך אש אוכלה הוא א-ל קנא", ובחטאים החמורים ביותר של ע"ז כתוב "כי א-ל קנא ד' אלוקיך" כי קנ"א בגימט' שם אהי' במילואו, ובאו הפסוקים לרמז לבל ידמה האדם בנפשו יען הוא מלא שיקוץ ועבירותיו עצמו מספור א"כ לשוא יגיעו לשוב בתשובה כי איך יוכל לעלות מתהום רבה לבוא לקצת קדושה, אך יידע האדם כי אם בא לטהר עצמו בחרטה ובתשובה על העבר ויקבל עליו עול מלכות שמים מכאן

והמליטה זכר", וביאר הרה"ק מלובלין זי"ע שהשי"ת יעזור שתהי' הגאולה העתידה בלי חבלי לידה "ונאמר לפניו שיר חדש" בבחי' זכר בלי יסורים וחבלי לידה.

והנביא ישעי' מבשרינו "כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלים תנוחמו" אמא הוא בחי' בינה דהיינו תשובה וכמ"ש "ולבבו יבין ושב ורפא לו", וע"י שתקובל תשובתנו ברחמים נקבל תנחומים על כל מה שהפסדנו ע"י החטאים רח"ל וכמ"ש (שם) "וראתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה", ולא עוד אלא שאת כל אותם אחים נדחים יבואו בכרכרות ובפרדים מנחה לד' וגם מהם יקח ד' להיות לו משרתים בבית המקדש כמו שאמר הנביא.

ויהי רצון שנזכה לכך מתוך רחמים וחסדים טובים ויראו עינינו וישמח לבנו בישועת ד' במהרה בימינו אמן.

לפ"ק) ידוע שהי' ויכוח בין הרה"ק מרימנוב זי"ע עם הרה"ק מראפשיץ זי"ע באיזה אופן ראוי שתהי' הגאולה, כי הרה"ק מראפשיץ זי"ע רצה שתהי' רק מתוך רחמים וחסדים אף אם יתארך הגלות עי"ז, אבל הרה"ק מרימנוב זי"ע אמר שטוב שילכו ישראל מוטבלים בדם מרימנוב עד פריסטיג ובלבד שכבר יבוא משיח צדקינו, וע"ז צעק הרה"ק מסטמאר זי"ע הנה כבר עברנו גם את זה והלכנו בנהרות דם עד צווארינו ועדיין לא בא משיח צדקינו, והמשיך לשאוג רבי יוחנן אמר ייתי ולא אחמיני' שאינו רוצה לראות אותו הדור שיגיע בו המשיח מחמת גודל הצרות שיהיו בו מחמת חבלי המשיח, אבל אנחנו שואגים "ייתי ואחמיני'" כי אנו כבר סבלנו כל אותן יסורים לכן אנו מייחלים שכבר יבוא ונזכה ונחי' ונראה ביאתו במהרה.

ובהפטרה לשבת וראש חודש כתוב "בטרם תחיל ילדה בטרם תבוא חבל

אמרים יקרים

לקט מאמרים מכ"ק מרן אדמו"ר ה'נזר דוד' זצוק"ל

קנאותיה דפינחס

זקני זי"ע מצד אחד היה לו את הכח של פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, וכ"ק אאמו"ר זי"ע היה נוהג לומר שפינחס הוא בגימטריא יצח"ק, שהיה לו הכח של קנאות למחות על כל דבר שבקדושה שצריך למחות. ומצד שני רואים אנו ברש"י (במדבר כ"ה י"א) "בא הכתוב ויחסו אחר אהרן", וביאר בזה הנועם אלימלך זי"ע, שבא ללמדנו שכל הקנאות באה מסטרא דחסד, ולא היה לו שייכות בכלל לבחינה של גבורה.

(בשולחן הטהור י"א צ"כ מרן רבינו הנחל יצחק זי"ע, יום ג' פרשת פנחס, אור לי"ד תמוז תשפ"ב, גליון ס"ד - פרשת בלק תשפ"ג)

להישמר מפגעי הטכנולוגיה

קבענו שבת זו ל"שבת טהרינו", לקבל קבלות טובות וגדרים וסייגים בענייני קדושה וטהרה, ובפרט בעניין הכלים שרבה המכשלה בהם. ואני זוכר איך שכ"ק אאמו"ר זי"ע פעם התבטא ואמר, "ל"ע יש אנשים שמשוקעים בכלים הללו ורואים עליהם שפניהם כבהמה המשקעת ראשה בכלי המאכל, וכי הם רוצים שלא יוכלו למצוא שידוכים ראויים לצאצאיהם לבד מהרי החושך? ! אנשים כאלו צריכים להשקיע פניהם מרוב בושה שכך הוא מצבם", עכ"ד. כי הכלים מעבירים את האדם על דעתו, ואומרים לנזיר (שבת י"ג). "סחור סחור לכרמא אל תקרב", וצריך לעשות כבר במרחק הרבה לפני המכשול, גדרים וסייגים.

(סעודת צפרא דשבתא לבני העליה נ"ו חברי "מרא דחושבנא", פרשת משפטים-שקלים תשפ"ג - חלק ו' גליון ס"ז - פרשת דברים תשפ"ג)

ע"י קריאת התוכחה לא יצטרכו לזה

כ"ק אאמו"ר זי"ע דיבר בקדשו לבאר ענין כתיבת ספר תורה, לענין שכתוב בו "ואנכי הסתר אסתיר", כי הנה הקשה הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע, אין אפשר לקרא דברי תוכחה הכתובים

בפרשת האזינו בשם "שירה". ואמר עפ"ד זקנו הרה"ק מהר"ש מבעלזא זי"ע, שכשם שאמרו רז"ל "כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה" ה"ה כל העוסק בתורת תוכחה מעלין עליו כאילו נתייסר בכל הכתוב בפרשת התוכחה ונפטר מהם עי"ז. וזהו שכתוב "שימה בפייהם" ולא עליהם, שע"י שילמדו פרשה זו ויקחו מוסר לנפשם, ינצלו מכל צער וצוקה, ולכן שפיר נקראת פרשה זו בשם שירה.

עיקר כתיבת ס"ת לקבל עלינו עול תומ"צ

כ"ק אאמו"ר זי"ע אמר, שלכן כתוב "ועתה כתבו לכם", שעיקר תכלית מצות כתיבת ספר תורה, לקבל על עצמנו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה מאהבה. וע"י כתיבת ספר תורה חדש, נתוסף כח חדש לשמירת כל דברי התורה"ק, וזה "כתבו לכם" לצרכיכם.

(מעמד הכנסת ס"ת, לט"נ הטהורה של כ"ק מרן רבינו הנזר דוד זי"ע, מוצאי יומ"ד תשפ"ג, גליון צ"ד - פרשת יתרו תשפ"ד)

